

**Sąd Polubowny ds. Domen Internetowych
Przy Polskiej Izbie Informatyki i Telekomunikacji
Warszawa, ul. Kruczkowskiego 8**

Sygn. akt 06/14/PA

**WYROK
SĄDU POLUBOWNEGO**

Wydany w Warszawie w dniu 9 lipca 2014 roku
Sąd polubowny ds. Domen Internetowych w składzie:
Dr Arwid Mednis – arbiter Sądu Polubownego

po rozpoznaniu w dniu 9 lipca 2014 roku w Warszawie sprawy z powództwa:

Pana Damiana Kozankiewicza, działającego pod firmą KOZNET, z siedzibą przy ul. Kordiana 64A lok. 111, 30-653 Kraków, reprezentowanego przez pełnomocnika substytucyjnego adw. Piotra Foitzika z Kancelarii J. Chałas i Wspólnicy sp. k.

przeciwko:

Panu Leszkowi Guźniczakowi, działającemu pod firmą Leszek Guźniczak „LBD”, z siedzibą przy ul. Domaniewskiej 47, 02-672 Warszawa

o naruszenie praw Powoda w wyniku zawarcia umowy o utrzymywanie nazwy domeny internetowej „roksa2.pl”

działając na podstawie zapisu na Sąd Polubowny ds. Domen Internetowych przy Polskiej Izbie Informatyki i Telekomunikacji z dnia 11 lutego 2014 r. (Powód) oraz z dnia 24 lutego 2014 r. (Pozwany)

orzeka, co następuje:

1. Stwierdza naruszenie przez Pozwanego praw Powoda, na podstawie art. 153 ust. 1 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. - Prawo własności

przemysłowej (t. j. Dz.U. z 2013 r., poz. 1410) w związku z art. 296 ust. 2 tej ustawy, a także na podstawie art. 3 ust. 1 oraz 10 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz.U. z 2003 Nr 153 poz. 1503)

2. Zasądza od Pozwanego na rzecz Powoda kwotę 4.776 (słownie: cztery tysiące siedemset siedemdziesiąt sześć) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania.

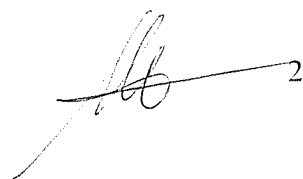
UZASADNIENIE

Przebieg postępowania rozpoznawczego

1. Pozwem z dnia 25 marca 2014 r. (data wpływu – 27 marca 2014 r.) poprzedzonym wnioskiem przedprocesowym z dnia 6 lutego 2014 r. (data wpływu – 10 lutego 2014 r.), Powód wystąpił do tut. Sądu Polubownego z żądaniem stwierdzenia naruszenia jego praw w wyniku zawarcia przez Pozwanego umowy o utrzymywanie nazwy domeny internetowej „roksa2.pl”.

Ponadto, Powód zażądał zasądzenia od Pozwanego kosztów postępowania, zgodnie z Regulaminem tut. Sądu Polubownego.

2. Pozwany nie udzielił odpowiedzi na pozew do czasu przekazania akt sprawy wyznaczonemu arbitrowi.
3. Postanowieniem z dnia 10 czerwca 2014 r. Sąd Polubowny określił stronom 7-dniowy termin na przedłożenie wszelkich twierdzeń i wniosków mających istotne znaczenie dla sprawy, a w szczególności wezwał Pozwanego do odniesienia się do twierdzeń i zarzutów pozwu. Wskazał także adres poczty elektronicznej do doręczeń.
4. We wskazanym terminie żadna ze stron nie złożyła dodatkowych wyjaśnień ani wniosków.
5. Postanowieniem z dnia 23 czerwca 2014 r. Sąd Polubowny postanowił rozstrzygnąć sprawę bez zarządzenia rozprawy na podstawie zebranego materiału dowodowego oraz zamknąć postępowanie rozpoznawcze w przedmiotowej sprawie.

2

Stan faktyczny

Stan faktyczny w niniejszej sprawie nie budzi wątpliwości.

Powód, jako przedsiębiorca, prowadzi serwis internetowy pod adresem www.roksa.pl. Strona roksa.pl została utworzona w dniu 22 maja 2006 r.

Serwis Roksa świadczy na rzecz użytkowników tego serwisu usługi udostępniania zasobów systemu informatycznego, w tym strony internetowej www.roksa.pl, w celu przechowywania przez użytkowników serwisu danych w postaci ogłoszeń towarzyskich.

Powód posiada prawo ochronne do słownego znaku towarowego Roksa (nr prawa ochronnego: 231011), decyzja o rejestracji została wydana w dniu 16.09.2010 r.

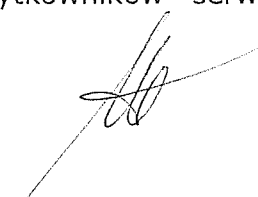
Zgodnie z klasyfikacją nicejską obejmuje to:

35 - usługi w zakresie; agencje reklamowe, biura pośrednictwa pracy, usługi modelek i modeli w zakresie promocji sprzedaży i reklamy, rozpowszechnianie ogłoszeń reklamowych, reklama za pośrednictwem sieci komputerowej, wyszukiwania informacji dla osób trzecich w plikach komputerowych, wyszukiwania w komputerowych bazach danych, zarządzania zbiorami informatycznymi, rozpowszechniania ogłoszeń reklamowych, internetowe usługi reklamowe, prowadzenie sklepu internetowego z akcesoriami i artykułami erotycznymi, sortowanie danych w bazach komputerowych, rozpowszechnianie materiałów reklamowych [ulotki, prospekty, druki, próbki], usługi w zakresie reklamy świadczone na rzecz osób trzecich, pozyskiwanie danych do komputerowych baz danych, systematyzacja komputerowych baz danych, komputerowe zarządzanie plikami,

38 - usługi w zakresie: usługi udostępniania internetowego forum dyskusyjnego, przesyłanie informacji tekstowej i obrazowej za pomocą komputera, internetowy serwis informacyjny, usługi poczty elektronicznej, połączenie ze światową siecią komputerową za pośrednictwem telekomunikacji, usługi w zakresie telefonii komórkowej, usługi ogłoszeń elektronicznych,

42 - usługi w zakresie: tworzenia i utrzymywania stron internetowych dla osób trzecich, administrowanie stronami internetowymi, doradztwo w zakresie sprzętu komputerowego i oprogramowania, hosting serwerów, usługi programowania komputerowego, analizy systemów komputerowych, projektowanie oprogramowania komputerowego.

Pozwany, jako przedsiębiorca, prowadzi serwis internetowy pod adresem www.roksa2.pl. Strona roksa2.pl została utworzona w dniu 22 grudnia 2013 r. Serwis Roksa2 świadczy, podobnie jak Serwis Roksa, na rzecz użytkowników tego serwisu usługi udostępniania zasobów systemu informatycznego, w celu przechowywania przez użytkowników serwisu

danych w postaci ogłoszeń towarzyskich (określonych w regulaminie jako anonse erotyczne).

W oparciu o ustalony wyżej stan faktyczny Sąd Polubowny zważył, co następuje:

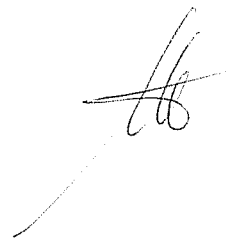
W pierwszej kolejności, należy przypomnieć, że Sąd Polubowny ds. Domen Internetowych rozstrzyga spory o naruszenie praw w wyniku zawarcia umowy o utrzymywanie nazwy domeny internetowej w domenie „pl” (art. 2 ust. 1 regulaminu Sądu Polubownego ds. Domen Internetowych przy Polskiej Izbie Informatyki i Telekomunikacji). Nazwą domeny jest określony ciąg znaków. Rodzaje znaków, które mogą znaleźć się w nazwie domeny, ich liczbę oraz warunki zamieszczania w domenie „pl” zostały określone na stronie internetowej Naukowej i Akademickiej Sieci Komputerowej. Utrzymanie nazwy domeny polega na umożliwieniu użytkownikom Internetu korzystania z określonych przez abonenta danych niezbędnych do komunikacji w Internecie zamieszczonych w pamięci urządzenia przeznaczonego do tego celu przez NASK. Korzystanie następuje w odpowiedzi na zapytania otrzymane przez to urządzenie, które pochodzą od użytkowników Internetu.

Zgodnie z regulaminem utrzymywania nazw w domenie „pl” poprzez złożenie oferty oferent (tj. potencjalny przyszły abonent) zapewnia, że złożenie oferty i wykonywanie umowy nie powoduje naruszenia praw osób trzecich lub przepisów prawa. Należy również przypomnieć, że podstawowym elementem składanej oferty jest proponowana nazwa domeny.

Jak wynika z powyższego, spór poddawany pod rozstrzygnięcie Sądu Polubownego dotyczy wyłącznie zagadnień związanych z nazwą zastosowaną w domenie „pl”, która to nazwa jest przedmiotem umowy o jej utrzymywanie. Co do zasady zatem Sąd Polubowny nie ocenia treści umieszczonej na stronie internetowej oznaczonej sporną nazwą. Ocena treści może nastąpić jedynie wtedy, gdy wynika to z charakteru chronionego prawa (np. prawo ochronne do zarejestrowanego znaku towarowego może zostać naruszone poprzez oznaczenie sporną nazwą określonych towarów bądź usług, a zatem ocena wymagałaby zbadania „przedmiotu” oznaczenia, w tym przypadku treści strony oznaczonej daną nazwą domeny).

Powód sformułował pod adresem Pozwanego dwa zarzuty:

- naruszenia prawa ochronnego do znaku towarowego,
- czynu nieuczciwej konkurencji

Zarzut naruszenia prawa ochronnego do znaku towarowego

Zgodnie z art. 153 ust. 1 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. - Prawo własności przemysłowej (t. j. Dz.U. z 2013 r., poz. 1410, dalej „PWP”) „przez uzyskanie prawa ochronnego nabywa się prawo wyłącznego używania znaku towarowego w sposób zarobkowy lub zawodowy na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej”.

Nie ulega przy tym wątpliwości, że przepis ten oznacza, iż „uprawnionemu ze znaku towarowego przyznana jest pewna sfera monopolu do posługiwania się nim we wszystkich formach prowadzonej działalności, a przyznana mu w związku z tym ochrona prawna dotyczy wszelkich obszarów prowadzenia działalności gospodarczej, a więc zatem także i Internetu”¹.

W niniejszej sprawie, oceniając zarzut naruszenia prawa do znaku towarowego należy podkreślić, że Powód posiada prawa do wskazanego przez niego znaku towarowego „roksa” w określonym zakresie na zasadach przewidzianych przepisami prawa.

W pierwszej kolejności należy zatem przytoczyć treść art. 296 ust. 2 PWP, który zawiera katalog możliwych naruszeń prawa ochronnego do znaku towarowego. Naruszenie prawa ochronnego do znaku towarowego polega na bezprawnym używaniu w obrocie gospodarczym:

- 1) znaku identycznego do zarejestrowanego znaku towarowego w odniesieniu do identycznych towarów;
- 2) znaku identycznego lub podobnego do zarejestrowanego znaku towarowego w odniesieniu do towarów identycznych lub podobnych, jeżeli zachodzi ryzyko wprowadzenia odbiorców w błąd, które obejmuje w szczególności ryzyko skojarzenia znaku ze znakiem towarowym zarejestrowanym;
- 3) znaku identycznego lub podobnego do renomowanego znaku towarowego, zarejestrowanego w odniesieniu do jakichkolwiek towarów, jeżeli takie używanie może przynieść używającemu nienależną korzyść lub być szkodliwe dla odróżniającego charakteru bądź renomy znaku wcześniejszego.

W niniejszej sprawie mamy do czynienia z używaniem znaku co najmniej podobnego do znaku korzystającego z prawa ochronnego. Podobieństwo znaków „roksa” i „roksa2” nie budzi bowiem żadnych wątpliwości. Z uwagi na znaczne podobieństwo treści serwisów prowadzonych przez Powoda i Pozwanego, zachodzi ryzyko wprowadzenia odbiorców w błąd, poprzez skojarzenie serwisu Pozwanego z serwisem Powoda. Używanie przez Pozwanego znaku roksa2 jest zatem naruszeniem prawa ochronnego do znaku towarowego, przysługującego Powodowi.

---

¹ Wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 16.04.2008 r., sygn. Akt I ACa 1334/07 (niepublik.), informacja na temat wyroku: <http://prawo.vagla.pl/node/9122>

Zarzut czynu nieuczciwej konkurencji

Zgodnie z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz.U. z 2003 Nr 153 poz. 1503, dalej „UZNK”) czynem nieuczciwej konkurencji jest działanie sprzeczne z prawem lub dobrymi obyczajami, jeżeli zagraża lub narusza interes innego przedsiębiorcy lub klienta.

Ust. 2 tego artykułu stanowi, że czynami nieuczciwej konkurencji są w szczególności: wprowadzające w błąd oznaczenie przedsiębiorstwa, fałszywe lub oszukańcze oznaczenie pochodzenia geograficznego towarów albo usług, wprowadzające w błąd oznaczenie towarów lub usług, naruszenie tajemnicy przedsiębiorstwa, nakłanianie do rozwiązania lub niewykonania umowy, naśladownictwo produktów, pomawianie lub nieuczciwe zachwalanie, utrudnianie dostępu do rynku, przekupstwo osoby pełniącej funkcję publiczną, a także nieuczciwa lub zakazana reklama, (...).

Jak wynika z art. 3 ust. 1 UZNK czyn nieuczciwej konkurencji może popełnić co do zasady jedynie przedsiębiorca. Taki wniosek płynie z wykładni językowej art. 3 ust. 1 (zagrożenie lub naruszenie interesu innego przedsiębiorcy). Jak wspomniano powyżej, Pozwany jest przedsiębiorcą w rozumieniu przepisów ustawy z 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (tekst jednolity Dz. U. 2013, poz. 672), tj. osobą wykonującą we własnym imieniu działalność gospodarczą, a działalność objęta pozwem jest działalnością o charakterze zarobkowym.

Zgodnie z art. 10 ust 1 UZNK czynem nieuczciwej konkurencji jest takie oznaczenie towarów lub usług albo jego brak, które może wprowadzić klientów w błąd co do pochodzenia, ilości, jakości, składników, sposobu wykonania, przydatności, możliwości zastosowania, naprawy, konserwacji lub innych istotnych cech towarów albo usług, a także zatajenie ryzyka, jakie wiąże się z korzystaniem z nich.

Biorąc pod uwagę, że przedmiot działalności Serwisu Roksa2 jest faktycznie identyczny z przedmiotem działalności Serwisu Roksa, a także – jak słusznie wskazuje Powód - funkcjonalność i rozwiązania użytkowe, zastosowane w Serwisie Roksa2, stanowią niemal dokładne odbicie zastosowanych w Serwisie Roksa, należy uznać, iż odbiorcy (klienci) serwisu mogą zostać wprowadzeni w błąd co do pochodzenia usługi oferowanej przez serwis Pozwanego. Mogą bowiem utożsamiać serwis Roksa2 z serwisem Powoda w ten sposób, że serwis Roksa2 jest prowadzony przez tego samego przedsiębiorcę co serwis Roksa.

W niniejszej sprawie trudno jest ocenić intencje Pozwanego, a więc to czy – jak twierdzi Powód - serwis Roksa2 „został faktycznie utworzony wyłącznie w tym celu, żeby skorzystać z popularności Serwisu Roksa, z rozpoznawalności

 6

oznaczenia Roksa w internecie, w powiązaniu z kategorią usług świadczonych przez ten serwis oraz z zaufania jakim Serwis Roksa cieszy się zarówno wśród zarejestrowanych użytkowników tego serwisu, jak i osób przeglądających zamieszczone na nim ogłoszenia towarzyskie". Do stwierdzenia czynu nieuczciwej konkurencji, o którym mowa w art. 10 ust. 1 UZNK wystarczy jednak sama możliwość wprowadzenia odbiorców w błąd co do pochodzenia usługi. W niniejszej sprawie, zarówno nazwa domeny, jak i podobny zakres oferowanych usług, pozwala na stwierdzenie, że taka możliwość zachodzi.

Niemniej, Powód słusznie wskazuje, iż oznaczenie Roksa, nie stanowi elementu języka potocznego, ani nie wykorzystuje elementów języka potocznego, nie jest również skrótem od słów stanowiących element języka potocznego albo używanych w praktykach handlowych. Należy zatem uznać, że Pozwany celowo użył nazwy serwisu Powoda aby, korzystając z jego renomy serwisu, prowadzić podobną działalność pod podobną nazwą.

Z powyższych względów, należy uznać, że prowadzenie przez Pozwanego serwisu Roksa2 wypełnia znamiona czynu nieuczciwej konkurencji, o którym mowa w art. 10 ust. 1 UZNK.

Koszty postępowania

Zwrot kosztów postępowania następuje na podstawie art. 35 Regulaminu Sądu polubownego ds. Domen internetowych przy Polskiej Izbie Informatyki i Telekomunikacji.

Koszty postępowania mogą obejmować wpis, poniesione przez stronę koszty przeprowadzenia dowodów w postępowaniu rozpoznawczym, a także uzasadnione koszty zastępstwa i pomocy prawnej w sprawie.

W niniejszej sprawie na kwotę kosztów składają się:

- koszty obligatoryjne w całości, tj. wpis od pozwu w wysokości 3.690 (słownie: trzy tysiące sześćset dziewięćdziesiąt) złotych oraz opłata kancelaryjna w wysokości 246 (słownie: dwieście czterdzieści sześć) złotych, oraz

- koszty fakultatywne w słusznej wysokości, tj. koszty zastępstwa procesowego w wysokości 840 (słownie: osiemset czterdzieści) złotych, stanowiące minimalną stawkę za prowadzenie spraw o naruszenie patentu, prawa ochronnego lub prawa z rejestracji zgodnie z § 11 ust. 1 pkt 18 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (t. j. Dz. U. 2013, poz. 461). Sąd zastosował stawkę minimalną z uwagi na brak żądania

pełnomocnika Powoda o zasądzenia stawki wyższej oraz nieskomplikowany charakter sprawy.

Z powyższych względów Sąd Polubowny orzekł jak w sentencji.

Warszawa, 9 lipca 2014 r.

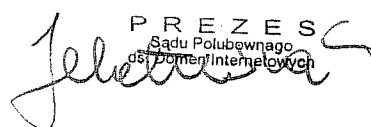
Dr Arwid Mednis

Arbiter Sądu Polubownego ds.
Domen Internetowych

Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji
Sąd Polubowny ds. Domen Internetowych
ul. Kruczkowskiego 8, bud. Nordic Park, VII piętro
00-380 Warszawa
tel./fax +48 22 625-73-23
NIP 526-12-89-338

Ireneusz Matuśiak

PREZES
Sądu Polubownego
ds. Domen Internetowych

**Sąd Polubowny ds. Domen Internetowych
Przy Polskiej Izbie Informatyki i Telekomunikacji
Warszawa, ul. Kruczkowskiego 8**

Sygn. akt 06/14/PA

**POSTANOWIENIE
SĄDU POLUBOWNEGO**

Wydane w Warszawie w dniu 10 sierpnia 2014 roku.
Sąd polubowny ds. Domen Internetowych w składzie:
Dr Arwid Mednis – arbiter Sądu Polubownego
po rozpoznaniu w dniu 10 sierpnia 2014 roku w Warszawie sprawy z
powództwa:

Pana Damiana Kozankiewicza, działającego pod firmą Damian Kozankiewicz KOZNET, z siedzibą przy ul. Kordiana 64A lok. 111, 30-653 Kraków, reprezentowanego przez pełnomocnika substytucyjnego adw. Piotra Foitzika z Kancelarii J. Chałas i Wspólnicy sp. k.

przeciwko:

Panu Leszkowi Guźniczakowi, działającemu pod firmą Leszek Guźniczak „LBD”, z siedzibą przy ul. Domaniewskiej 47, 02-672 Warszawa

o naruszenie praw Powoda w wyniku zawarcia umowy o utrzymywanie nazwy domeny internetowej „roksa2.pl”

postanawia:

Sprostować błąd pisarski w komparycji wyroku Sądu Polubownego ds. Domen Internetowych z dnia 9 lipca 2014 r. wydanego w sprawie 06/14/PA w ten sposób, że w miejsce błędnego oznaczenia powoda: "Damian Kozankiewicz działający pod firmą KOZNET" wpisać: "Damian Kozankiewicz działający pod firmą Damian Kozankiewicz KOZNET".

UZASADNIENIE

W dniu 9 lipca 2014 r. Sąd Polubowny ds. Domen Internetowych wydał w sprawie 06/14/PA wyrok stwierdzający naruszenie przez Pozwanego praw Powoda.

W komparycji tego orzeczenia omyłkowo oznaczono powoda jako: "Damian Kozankiewicz działający pod firmą KOZNET", podczas gdy z treści pozwu jak i z dołączonych do niego dokumentów wynika, iż prawidłowe brzmienie firmy powoda to: "Damian Kozankiewicz działający pod firmą Damian Kozankiewicz KOZNET".

Z wnioskiem o sprostowanie wyroku zwrócił się pełnomocnik Powoda. Wniosek został doręczony Sądowi 28 lipca 2014 r.

Zgodnie z treścią przepisu art. 33 ust. 1 Regulaminu Sądu Polubownego ds. Domen Internetowych w terminie 30 dni od doręczenia jej orzeczenia strona może zażądać sprostowania ewentualnych błędów pisarskich lub obliczeniowych. Jeżeli Arbiter uzna żądanie za uzasadnione, dokona sprostowania w ciągu 14 dni od doręczenia żądania, wydając postanowienie. Wniosek o sprostowanie został doręczony w terminie, a Sąd Polubowny uznał go za zasadny.

Z powyższych względów Sąd Polubowny orzekł jak w sentencji.

Warszawa, 10 sierpnia 2014 r.

Dr Arwid Mednis

Arbiter Sądu Polubownego ds.
Domen Internetowych